

Asian Research Association

தமிழ் மொழி ஒட்டுநிலையா? உட்பிணைப்புநிலையா?

அ. காட்வின் சுதர்சன்^{அ, *}, ச. இரவி^அ

^அ தமிழ்த்துறை, தமிழ்நாடு மத்தியப் பல்கலைக்கழகம், திருவாரூர்-610005, தமிழ்நாடு, இந்தியா

Is the Tamil language Conjugation or Grafting

A. Godwin Sudharsan^{a, *}, S. Ravi^a

^a Department of Tamil, Central University of Tamil Nadu, Thiruvarur-610005, Tamil Nadu, India.

*Corresponding author Email: virugodwin3@gmail.com

DOI: <https://doi.org/10.54392/ijot2413>

Received: 02-12-2023; Revised: 28-01-2024; Accepted: 02-02-2024; Published: 13-02-2024

Abstract: Language is the main tool that helps people to communicate their thoughts, emotions, likes and dislikes to others. Research about the origin of the language are often biased. Hence the origin of the language cannot be determined. In order to understand the language, linguists classify it in various ways based on its nature, character, usage, number of users etc. Among these, the languages of the world are divided into independent, conjunctive, and so on. Although many languages have appeared in the world, only a few languages have survived. Among the languages that have survived, some have lost its value as spoken language and living only as literary languages. Among the languages that appear, grow and disappear, Tamil is the most important language that appeared in ancient times and has grown with influence and is still alive today. This Tamil language, which has an ancient grammatical and literary richness and the unique feature of adapting itself according to the times, has two different linguistic elements in itself, grafting and conjugation. Pointing to the interdisciplinary nature of Tamil, which is often labeled as a hybrid language, this article is to analyse whether Tamil is a conjugation or grafting.

Keywords: Tamil Language Structure, Isolating Languages, Agglutinating Languages, Inflectional Languages, Stem words.

முன்னுரை

உலகில் பல மொழிகள் தோன்றி வழங்கி இருந்தாலும் ஒரு சில மொழிகள் மட்டுமே இன்னும் அழியாமல் நிலை பெற்றுள்ளன. அவ்வாறு நிலைத்துள்ள மொழிகளுள் சில பேச்சு வழக்கு இழந்து இலக்கிய மொழியாக மட்டுமே வாழ்ந்து வருகின்றன. இவ்வாறு தோன்றி, வளர்ந்து, மறையும் மொழிகளுக்கிடையே மிகப் பழங்காலத்திலேயே தோன்றி செல்வாக்குடன் வளர்ந்து இன்றளவும் வாழ்ந்து வரும் மொழிகளுள் தமிழ் மொழி முக்கியமானதாகும். இத்தமிழ் மொழி பழமையான இலக்கண, இலக்கிய வளம் நிறைந்ததாய் நிற்பதோடு மட்டுமல்லாமல் தற்காலத்திற்கு ஏற்பவும் தன்னை தகவமைத்துக் கொள்ளும் தனிச் சிறப்புடையது. இவ்வாறு தமிழ் மொழி தன்னைக் காலத்திற்கேற்பத் தகவமைத்துக் கொள்வதற்கான காரணங்களுள் ஒன்றாக அமைவது அதன் வாக்கியமைப்பு முறையாகும். வாக்கியமைப்பு முறையின் அடிப்படையில் உலக மொழிகளுக்களை தனிநிலை, ஒட்டுநிலை, உட்பிணைப்புநிலை என பகுப்பர். இவற்றுள் தமிழ்மொழியானது ஒட்டு மற்றும் உட்பிணைப்பு என்ற இருவேறு மொழிக் கூறுகளையும் தன்னகத்தே கொண்டுள்ளது. பெரும்பாலும் ஒட்டுநிலை மொழியாக இனங்காட்டப்படும் தமிழ் மொழியின் உட்பிணைப்புநிலைத் தன்மையினைச் சுட்டி, ஒட்டுநிலைக்கும் உட்பிணைப்புநிலைக்கும் இடையேயான அடிப்படை வேறுபாடுகளை விளக்கி, தமிழ் மொழி உண்மையில் ஒட்டுநிலையா? உட்பிணைப்புநிலையா? என்பதை ஆராய்ந்துரைக்கிறது, இக்கட்டுரை.

மொழியற்ற நிலையும் மொழியும்

இயற்கைக்கு அஞ்சி வாழத் தொடங்கிய மனிதன் தொடக்ககாலத்தில் விலங்கினின்று சிறிதே மாறுபட்டவனாகவும் பின்னர் அவனளவில் முன்னேற்றம் பெற்று நாடோடியாகவும் இனக்குழுவாகவும் அரசனாகவும் வாழ்ந்து இன்று இயற்கையை கட்டுக்குள் கொண்டுவரவும் அளவிற்குப் பெரும்

வளர்ச்சியடைந்துள்ளன. மனிதனது இத்தகைய வளர்ச்சிக்குத் தகவல் பரிமாற்றம் ஓர் முக்கியக் காரணமாக அமைந்துள்ளது. இத்தகவல் பரிமாற்றத்திற்கு அடிப்படை மொழியாகும். எனினும் மொழி தோற்றம் பெறுவதற்கு முன்னரே தகவல் பரிமாற்றம் நிகழ்ந்திருக்கிறது. "மனிதன் முதற்காலத்தில் நிலையான மணவறவின்றி விலங்குபோல் அவ்வப்போது தன் வேட்கைகளைத் தணித்துக் கொண்டு மொழியும், மொழியுணர்ச்சியுமின்றி இயற்கையான உணர்ச்சியொலிகளையும் விளியொலிகளையுமே உடையவனாய், பெரும்பாலும் சைகைகளாளேயே தம் கருத்தை வெளிப்படுத்தி வந்தான். ஆகையால் அவன் மொழி சைகை மொழியாகவே (Gesture Language/Sign Language) இருந்தது" பாவாணரின் கருத்து மொழியற்ற தகவல் பரிமாற்றத்தினை வெளிக்காட்டுகிறது (Devaney Pavanar, 2009). எனினும் மனிதனின் எண்ண ஓட்டங்களையும், உணர்ச்சிக் கூறுகளையும், விருப்பு வெறுப்புகளையும் பிறருக்கு தெரியப்படுத்த மொழி இன்றியமையாததாகிறது. "மனிதன் தன் மூளைகொண்டு பாடுபட்டு அமைத்துப் போற்றிடும் சிறந்த நாகரிகக் கருவி மொழியே" என்ற கருத்து மொழியின் முக்கியத்துவத்தை உணர்த்தி நிற்கிறது (Varadarajan, 2019).

மொழியின் தோற்றம் குறித்தான ஆராய்ச்சி

மனித வாழ்க்கையில் முக்கிய அங்கம் வகிக்கும் இம்மொழியின் தோற்றம் குறித்த ஆராய்ச்சிகள் பல்வேறு காலகட்டங்களில் நடைபெற்று வந்துள்ளன. எனினும் மொழியின் தோற்றம் குறித்த ஆராய்ச்சி முடிவுகள் உண்மைத் தன்மையில் இல்லாமல் அவரவர் சார்ந்த மொழிக்கான சார்பு நிலையிலே அமைந்திருந்தன. மேலும் மொழியின் தோற்றம் குறித்தான நம்பிக்கைகளும் பல்வேறு நாடுகளில் பலவாறு உள்ளன. உதாரணமாக, "வடமொழியைப் பாணினி ஆக்கி வளர்த்தார் என்றும், தென்மொழியாகிய தமிழை அகத்தியர் கொண்டார் வளர்த்தார் என்றும் இந்நாட்டில் உள்ளது போலவே, ஐரோப்பாவிலும் நம்பிக்கைகள் இருந்து வந்தன. இத்தாலி மொழி தாந்தே என்னும் கவிஞராலும், ஆங்கிலம் சாஸர் என்னும் புலவராலும், ஜெர்மன் மொழி லூதர் என்னும் அறிஞராலும், டச்சு மொழி கிறிஸ்தியெயர்ன் என்பவராலும் ஆக்கி வளர்க்கப்பட்டன என்று ஐரோப்பியர்கள் நம்பி வந்தனர்" (Varadarajan, 2019). ஆனால் இங்கு பெயரிடப்பட்ட அறிஞர்கள் யாரும் எந்த மொழியையும் தனித்து உருவாக்கவில்லை. மொழியானது தனித்த ஒருவரால் உருவாக்கப்பட்டிருக்க முடியாது. மாறாக மொழி உருவாக்கத்திற்கு குறைந்தது பேசுவோர், கேட்போர் என்பதாய் இருவராவது தேவை. மொழி என்பது ஒரு குழு முயற்சியின் கூட்டுழைப்பினால் உருவானது. இவ்வாறாக மொழியின் தோற்றம் குறித்தான ஆராய்ச்சி முடிவுகள் வெறும் கற்பனையாக அமைவதால் பிரெஞ்சு அகடெமி இத்தகைய ஆராய்ச்சி முயற்சிக்கு இடம் தருவதில்லை எனத் துணிந்தது.

மூலகை மொழிகள்

மொழியின் தோற்றத்தை அறுதியிட்டுக் கூறமுடியாத நிலையில் மொழிகளுக்கான வகைப்பாடு மொழி குறித்தான புரிதலுக்கு வழிவகுக்கும். மொழியாராய்ச்சி அறிஞர்கள் உலக மொழிகளை அவற்றில் உள்ள வார்த்தை அமைப்புகளின் அடிப்படையில்

1. தனிநிலை மொழிகள்,
2. ஒட்டுநிலை மொழிகள்,
3. உட்பிணைப்புநிலை மொழிகள்

என மூன்றாகப் பகுப்பர்.

மொழியின் பெரும்பாலான சொற்கள் ஒன்றோடொன்று ஒட்டாமல் தனித்தனியே நின்று வாக்கியமாக அமைந்து பொருள் உணர்த்துவன தனிநிலை மொழிகள் ஆகும். அடிச்சொற்களையே சொற்களாகக் கொண்டு, விசுவியும் இடைநிலையும் இடம்பெறாத இத்தனிநிலை மொழிகள் ISOLATING LANGUAGES என்று ஆங்கிலத்தில் குறிக்கப்பெறுகின்றன. சீனமொழி, திபெத்து மொழி, பர்பிய மொழி, சயாம் மொழி முதலியன தனிநிலை மொழிக்கு உதாரணங்களாகும்.

சொற்கள் தனித்து நில்லாமல் இணைந்து நின்று பொருள் உணர்த்தும் மொழிகள் ஒட்டுநிலை மொழிகள், உட்பிணைப்புநிலை மொழிகள் என்ற இரு வேறு பிரிவாகப் பகுக்கப்படுகின்றன. 'அடிச்சொற்கள் இரண்டும் சேரும்போது அவற்றில் ஒன்று சிதையாமல் நிற்க மற்றொன்று சிதைந்து நிற்பது ஒட்டுநிலை மொழிகள் என்றும், இரண்டு அடிச்சொற்கள் இணையுமையில் இரண்டும் சிதைந்து ஒன்றுபட்டு நிற்பது உட்பிணைப்புநிலை மொழிகள் என்றும் வகைப்படுத்தப்படுகின்றன (Rasamanikanar, 2014).

ஒட்டுநிலை மொழிகள் Agglutinating Languages என்று ஆங்கிலத்தில் குறிக்கப்பெறுகின்றன. சப்பானிய மொழி, துருக்கிய மொழி, பின்னிய மொழி, தமிழ் மற்றும் பிற திராவிட மொழிகளும் இவ்வொட்டு நிலையினைச் சார்ந்தவை. உட்பிணைப்புநிலை மொழிகள் Inflectional Languages / Fusional Languages என்பதாகக் குறிக்கப்பெறுகின்றன. கிரேக்க மொழி, அரபிக் மொழி, ஜெர்மனிய மொழி, ரஷ்யமொழி, வடமொழி முதலியன உட்பிணைப்புநிலை மொழிக்கு உதாரணங்களாகும்.

தமிழ் - உட்பிணைப்புநிலை மொழியா?

தமிழ் மொழியினை ஒட்டுநிலை மொழியாக வரையறை செய்யும் மா.இராசமாணிக்கனார் 'அறிஞன், உண்டான் என்ற சொற்களை அதன் ஒட்டுநிலைத் தன்மைக்கு உதாரணங்களாகக் காட்டுகிறார். இதில் அறி, உண் என்னும் அடிச்சொற்கள் சிதையாமல் இருப்பதை எடுத்துக்காட்டி தமிழை ஒட்டுநிலை மொழி என்று வரையறுப்பார்.

அடிச்சொல்லில் ஒன்று சிதைந்து மற்றொன்று சிதையாமல் இருத்தல் வேண்டும் என்பதன் அடிப்படையில் இது ஒட்டுநிலை மொழி என்று ஏற்றுக்கொள்ள முடிகிறது. ஆனால் தமிழ் மொழியில் இருசொல் சிதைவும் இடம்பெறுகிறது. சான்றாக கல் + தீது = கஃடது, முள் + தீது = முஃடது என்ற இருசொல் இணைவில் இரண்டு சொற்களும் சிதைந்து இருப்பதை அறிய முடிகிறது.

"குறில்வழி லளத்தவ் வணையின் ஆய்தம்

ஆகவும் பெறாஉம் அல்வழி யானே"

என்பதாய் தனிக்குறிலைச் சார்ந்த லகர, ளகர ஈற்றுப் புணர்ச்சிக்கு விதி வரையறுக்கும் பவணந்தியாரின் கருத்து இதனை உறுதிப்படுத்துவதாக அமைகிறது (Ilavarasu, 2004).

தற்கால மொழியியலாளர்கள் இந்நிலையினைப் பரஸ்பர ஒரினமாக்கம் (Reciprocal Assimilation) என்று குறிப்பிடுவர். "சில சொற்களில் முன்னால் வருகின்ற ஒலியினின் தாக்கத்தால் பின்னால் வரும் ஒலியினும், பின்னால் வரும் ஒலியினின் தாக்கத்தால் முன்னால் வரும் ஒலியினும் மாற்றங்களை அடைதல் காணலாம். இத்தகைய மாற்றத்தை பரஸ்பர ஒரினமாக்கம் எனக் குறிப்பிடலாம். கற்றாழை, கற்றாண் போன்றவை இம்மாற்றத்திற்கு எடுத்துக்காட்டுகளாகும்" என்ற கருத்து இங்கு சுட்டத்தக்கது (Agathiyalingam, 1979). கல் + தாழை = கற்றாழை, கல் + தூண் = கற்றாண் போன்ற சான்றுகளும் இருசொல் சிதைவுடையது.

இவ்வாறாக, தமிழ் மொழியில் சொற்கள் இரண்டும் இணையுமையில் இருமொழியும் சிதைவினுக்கு உள்ளாவதவனை அடிப்படையாகக் கொண்டு தமிழை ஒர் உட்பிணைப்புநிலை மொழியாகக் கொள்ளலாம் என்று எண்ணத் தோன்றுகிறது. எனவே சொற்கள் இணைந்து நின்று பொருள் தரும் ஒட்டுநிலை மற்றும் உட்பிணைப்புநிலை மொழிகளுக்கு இடையேயான வேறுபாடுகளை அறிதல் அவசியமாகிறது.

ஒட்டுநிலை மொழி * உட்பிணைப்புநிலை மொழி

இரு வகைகளும் சொற்களின் மாற்றங்களை உள்ளடக்கியிருந்தாலும் அவற்றிற்கிடையே சில முக்கிய வேற்றுமைகள் காணப்படுகின்றன. ஒட்டுநிலை மொழிகள் வேர் அல்லது அடிச்சொல்லின் இறுதியில் ஒட்டுகளை இணைப்பதன் மூலம் வார்த்தைகளை உருவாக்குகின்றன. இவ்வகை மொழிகளில் பின்னொட்டுகள் ஒன்றன்பின் ஒன்றாக சீரான முறையில் சேர்க்கப்படுகின்ற இதனால் காலம் எண் போன்ற குறிப்பிட்டப் பொருள்தரும் தனித்த உருபங்கள் தோற்றம் பெறுகின்றன. மேலும் இவ்வொட்டுகள் அடிச்சொல்லைச் சிதைக்காமல் எளிதில் பிரிக்கக் கூடிய தன்மையில் அமைந்திருக்கின்றன.

ஆனால் உட்பிணைப்புநிலை மொழிகளில் வார்த்தைகளின் உள் அமைப்பை மாற்றுவதன் மூலம் அதுதரும் பொருண்மையில் மாற்றம் நிகழ்கின்றன இத்தகைய மாற்றங்கள் பெரும்பாலும் ஒழுங்கற்ற நிலையிலே அமைந்திருக்கின்றன இதனால் உட்பிணைப்புநிலை மொழிகளில் வேர் மற்றும் அடிச்சொல்லினைக் கண்டறிவது கடினம். வேர் மற்றும் அடிச்சொல்லினை இனங்காண இயலாத நிலையில் அவற்றின் இடையில் இணையும் ஒட்டுருபுகளையும் இனங்கண்டு பிரிக்க முடியாநிலை ஏற்படுகிறது. "உட்பிணைப்புநிலை மொழியில் அடிச்சொல் தெளிவாய் நிற்பது இல்லை பகுதி, விசுதி முதலியவற்றை எளிதில் பிரித்தறிதலும் இயலாது" என்ற கருத்து இதனை வலியுறுத்துவதாக அமைகிறது (Rasamanikanar, 2014).

தமிழ் மொழி ஒட்டுநிலையா? உட்பிணைப்புநிலையா?

உட்பிணைப்புநிலை மொழிகளுள் ஒன்றான கிரேக்கத்தில் 'Lab - என்ற சொல் take என்ற பொருளிலும் Lamban - என்ற சொல் taking என்ற பொருளிலும் வருகிறது' (Agathiyalingam, 1979). இதில் Lab, Lamban என்பதில் Lab என்பதை அடிச்சொல்லாகக் கொள்ள முடிவதில்லை. Lamb - என்பதில் உட்பிணைப்பாக இணைந்து பொருளினை மாற்றும் -m- என்பதால் இந்நிலை உருவாகிறது. எனவே ஒழுங்கற்ற நிலையில் இத்தகைய மாற்றங்களை அடையும் உட்பிணைப்புநிலை மொழிகளை அடிச்சொல் தனியாகவும் ஒட்டுருபுகள் தனியாகவும் பிரிக்க முடியாத நிலை ஏற்படுகிறது.

ஆனால் தமிழைப் பொறுத்தமட்டில் 'எடு' என்பது take பொருளிலும் 'எடுக்கிறேன்' என்பது taking என்ற பொருளிலும் வருகிறது. இதில் எடு, எடுக்கிறேன் என்பதில் 'எடு' என்பதை அடிச்சொல்லாகக் கொள்ள முடிகிறது.

சான்று :

எடுக்கிறேன் = எடு + கிறு + ஏன்
எடு → அடிச்சொல்;
கிறு → ஒட்டு;
ஏன் → ஒட்டு.

என்னும் 'எடு' அடிச்சொல்லைத் தொடர்ந்து கிறு, ஏன் போன்ற ஒட்டுகள் சீரான முறையில் இணைந்திருக்கின்றன. இவற்றுள் 'கிறு' என்பது நிகழ்காலத்தினை உணர்த்தும் இடைநிலையாகவும், 'ஏன்' ஆனது தன்மை ஒருமையினைக் குறிக்கும் வினைமுற்று விசுவயாகவும் அமைந்து பொருண்மைபட நின்று உருபங்களாக அமைகின்றன.

இவ்வாறாக தமிழ் மொழியில் அடிச்சொல் மற்றும் ஒட்டுகளை எளிதில் பிரித்தறிய முடிகிறது. மேலும் அடிச்சொல்லினைத் தொடர்ந்து வரும் ஒட்டுகளும் சீரான முறையில் சேர்க்கப்படுகிறது. அவ்வொட்டுகள் காலம், திணை, பால், எண் இடம் காட்டும் உருபங்களாக அமைந்திருக்கின்றன. எனவே தமிழ் மொழி உட்பிணைப்புநிலைத் தன்மை கொண்ட மொழி என்பதிலும் ஒட்டுநிலைத் தன்மை கொண்ட மொழி என்பதே ஏற்புடைத்ததாகிறது.

முடிவுரை

ஒட்டுநிலை மொழிகள் உட்பிணைப்புநிலை மொழிகள் என்ற பகுப்பு முறையானது சொற்கள் இணையுமையில் நிகழும் சிதைவு மாற்றங்களை மட்டும் அடிப்படையாகக் கொண்டதல்ல. மாறாக வார்த்தை அமைப்பு முறைகளான வேர்ச்சொல் மற்றும் அடிச்சொல் பிரிப்பு முறைமை, ஒட்டுருபுகள் இணைவதில் உள்ள ஒழுங்கமைவு முதலியன முக்கியத்துவம் பெறுகின்றன. இவ்வடிப்படையில் வலிமிகல், உயிர் நீடல், இரு சொல் சிதைவு போன்ற சில இடங்களில் தமிழ்மொழி உட்பிணைப்புநிலைத் தன்மை பெற்றிருப்பினும் அடிச்சொல் மற்றும் ஒட்டுகளை எளிதில் பிரித்தறியும் தன்மையும், ஒட்டுகள் இணைவதில் பெற்றுள்ள முறையான ஒழுங்கமைவும் 'தமிழ் - ஓர் ஒட்டுநிலை மொழி' என்பதை உறுதிப்படுத்துகிறது. தமிழ் சீரான முறைமையில் அமைந்த ஒட்டு நிலை மொழி என்பதாலேயே தமிழ் இலக்கணிகள் வேர் அல்லது அடிச்சொற்கள் அறிந்து அதன் ஒட்டுருபுகளைப் பிரித்து 'புணர்ச்சி' என்னும் விதிமுறைமையினை உருவாக்கியுள்ளனர். இதன் முறைமையும் செம்மையும் அறிதல் உயராய்விற்குரியது.

References

- Agathiyalingam, S. (1979) Solliyal-1, Anaithinthiya Tamil Moliyeyar Kalagam, Annamalai Nagar, India
 Devaney Pavanar, (2009) Tamil Varalaru, Poompukar Pathippagam, Chennai, India
 Ilavarasu, S. (2004) Nannul Eluthathikaram, Poompukar Pathippagam, Chennai, India
 Rasamanikanar, M. (2014) Tamil Moli Ilakiya Varalaru, New Century Book House, Chennai, India
 Varadarajan, M. (2019) Moli Varalaru, Paari Nilayam, Chennai, India

Funding

No funding was received for conducting this study.

Conflict of interest

The Authors have no conflicts of interest to declare that they are relevant to the content of this article.

About the License

© The Author's 2024. The text of this article is open access and licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License

Cite this Article

A. Godwin Sudharsan, S. Ravi, Is the Tamil language Conjugation or Grafting, Indian Journal of Tamil, 5(1), (2024) 19-23. <https://doi.org/10.54392/ijot2413>

